

Any Ier

Tortosa, 17 Desem

CRÓNICA OFICIAL

DOCUMENT IMPORTANT

Ab verdadera satisfacció reproduhim la hermosissima salutació que la *Unió Catalanista* envia al poble de Tortosa, per mitj del següent y molt important document oficial, suscrit pel insigne patrici é il·lustrat Enginyer D. Manel Folguera y Durán, President d'aquella incansable y patriótica Corporació que tant se desvetlla en benefici de tota Catalunya.

Nostre agrahiment es inmens y estém molt reconeguts á la *Unió Catalanista* per la forma distintiva y carinyosa que s' ha servit emplear al dirigirnos lo document que 'ns honrem en trasmetre á nostres columnes pera satisfacció de les persones que firmáren l' *Adhessió del poble de Tortosa* á la causa catalana.

Diu així:

LO PESIDENT

DE LA

"UNIO CATALANISTA," SALUDA

Al Sr. D. Francesch Mestre y Noé, de Tortosa, y 'l felicita coralment per la hermosa manifestació del poble de Tortosa envers la *Unió Catalanista* ab qual acte s' honra moltissim vostra saludable iniciativa patriótica.

Ab tal motiu á Vos y á tots els firmants del referit hermós document vos envio grants mercés pels vostres oferiments que sempre han de trobar en la Junta Permanent de la *Unió* carinyosa acullida.

Don Manel Folguera y Durán li ofereix ab aquest motiu lo testimoni de sa consideració més distingida.

Barcelona, 8 Desembre 1899.

LOS OFERIMENTS DE Á CATALUNYA

Lo desengany rebut a prometenses de 'n Silvela enganyifes de 'n Polavie ensopirnos ens ha de servir de exemple y de coratge.

Lo mohiment regional es molt sossegat. Catalunya es diferent la emburbullada regional, sense flayrar la ferocitat, sense sentava mansa com l' any nosaltres, pera udolar, desp.és, rament, allá..... ahont perilla integritat nacional y 'l benestar patria.

Catalunya treballava ab la idea que busca sos tresors solcant la mar sens' adonarse de res més....

prompte surt un home en nom de regeneració! y arrastra en sa esbranzida la fé de tot un poble á qui jura fidelitat y promet la reivindicació de sos furs y llibertats..... Després.....

Aquell home qu' un jorn s' arrogegava trontollat, s' aixeca plé d' espasme; corre envers lo Palau, s' enfila per les runes d' un castell mitj derrocat y un colp dal de tot, llansa una mirada estranya; sos llavis febrosechs esclatan ab una forta rialla mefistofélica, quelcom pareguda á la d' un infelis joglar.....

Al cap d' una estona, tan curta com lo sisegalletjar del llamp, lo mateix ressó trasmet aquella rialla á les serralades del guadarrama desd' ahont la diabólica lley de repercussió se cuyda d' escampar per ciutats, pobles y viles!...

Ja ho sab tothom. Aquell qu' abans se revolcava pel enderroch de la política, avuy mira ab rabia esferehidora al poble que l' ajudava á aixecarse quan perdut y famolench pidolava 'l concurs de la patria pera el propi reviscolament de la mateixa dintre del ordre juridich, civil y economic.

Tot s' ha convertit en fum; pero res hem perdut en la lluyta.

Així com lo mestral purifica l' atmosfera, refresca la terra y favoreix la vegetació, les falories dels regeneradors ens han deixat un cel esplend

nosaltres, cop ue man:
¡Catalunya y avant!

Francesch Mestre Noé.

Tortosa, 15 Desembre, 1899.

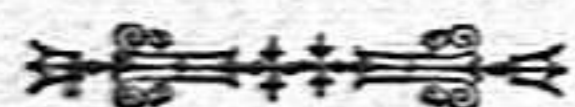
Comedia parlamentaria

Si hi hagnés algú que espera encara la regeneració d' Espanya dels Governos y Parlaments, quedaria desenganyat al llegir las ressenyas de las últimas sessions del Congrés.

Govern y oposicions, tots á igual altura. ¡Tots fent una comedia indigna! Tots burlanse descaradament del poble que paga y sofreix el domini d' aquests burócratas; polítichs ignorants quina tutela es vergonyosa aguantar.

Ni una veu honrada y viril s' ha aixecat al Parlament pera bescantarlos!

En Silvela parlant en nom del honor y la dignitat de la majoria pera fer aprovar el presupost de Marina! En Sagasta fent una oposició que d' una hora lluny se veu que 's comprada. Y entre uns y altres els diners dels contribuyents afanyats treballant, van á parar á la butxaca de tota aquesta purria de Madrid, que viuhen alegrement jugant al Govern

e de tots los joves que 'ns
 á Catalunya no n' hi
 e tingué vot ni veu
 quefes, que tractaren de
 Santiago. Encara que
 quets foren manats; pero
 e no ho va manar cap
 nostra terra.

sol divertir tirant *chi-*
nders culpables de la *mort*
 bunti un xiquet en l'
 i baix no hi son *los ver-*
sables de las desgracias

ntero Hernandez.

Desembre, 1899.

ncert Económich

establiment de Con-
 ómichs entre la Hi-
 s provincias que ho

Hisenda podrá concertar
 s que ho sollicitin, por me-
 Diputacions provincials, y
 an las condiciones necesarias
 á judici del Govern, la cobran-
 sigació y repartiment de las con-
 ions y impuestos que s' acordín.
 ega. Una vegada concedit el Con-
 precitat, s' constituirá una entitat
 e caracte económich pera portarlo á la
 práctica.

Dita entitat la constituirán: la Dipu-
 tación provincial representada per una Co-
 missió especial, y las representacions dels
 contribuyents, dels Gremis, y de las Cor-
 poracions economicas de la provincia ó
 provincias concertadas.

Tercera. El Concert que s' estableixi
 entre la provincia de Barcelona y l' Hisen-
 da, compendrà las contribuciones é impos-
 tos següents.

- (a) Contribució d' immobles, conreu y ganadería.
- (b) Contribució industrial y de comers.
- (c) Impost de drets reals y transmissió de bens.
- (d) Impost de cédulas personals aixís que hagi finit el corrent arrendament.
- (e) Impost sobre 'ls carruatges de luxe y 'ls de transport.
- (f) Impost sobre utilitats, cas de ser aprovat per las Corts, excepció feta del Deute del Estat y dels dividendos é interessos de las accions y obligacions de Bancs, Societats Anónimas y Corporacions.
- (g) Impost sobre sous y assignacions, en el suposat de que no desapareixi aquest concepte per figurar en el impost sobre utilitats.
- (h) Impost sobre alumbrat, siga eléctrich, de gas ú altre.
- (i) Impost de consums.

Quarta. El plasso mínimum de duració del Concert será de cinch anys pera que permeti compensar, ab la consegüent rectificació d' errors y deficiencias, els perjudicis y obstacles á que sempre dona lloch tota novetat rentística en els primers anys de sa aplicació.

Quinta. El Concert se celebrarà sobre la base del promedi anyal de la recaudació líquida del últim quinqueni dels impostos y contribuciones concertades, fora

dels recárrechs extraordinaris y deduhint els gastos d' administració que estalviarà l' Hisenda.

Sexta. Si durant el transcurs del Concert, aprovessin á las Corts un nou tribut de caracte general que no vingui en substitució d' un impots suprimit, podrá ser objecte d' un Concert parcial entre l' Hisenda y les provincias concertades.

Séptima. L' entitat económica constituída com s' expresa en la Base segona, será l' encarregada de la cobranza é investigació de les contribuciones é impuestos concertats, ab la més absoluta y plena llibertat d' acció pera son repartiment entre 'ls pobles y entre 'ls Gremis, sense que 'n cap cas pugui imposar cuotas ó tipos de contribució superiors á las senyaladas per las Corts.

Dita entitat determinarà la forma de fer efectius els impostos, sense que pugui percibir un tant per cent de cobranza superior al de l' Hisenda, y 'l procediment á seguir pera las reclamacions dels contribuents.

Octava. L' augment de la riquesa contributiva en quant als impostos y contribuciones concertadas, sols se tindrà en compte al renovarse 'l Concert económich, excepció feta del augment de la riquesa imponible en la contribució d' immobles, conreu y ganadería. Aquest augment beneficiará á la provincia fins qu' estiguin aprovats tots els registres de la riquesa urbana, rústica y pecuaria ab arreglo al projecte de lley sobre formació del catastro de sa riquesa territorial presentat á las Corts per l' actual ministre d' Hisenda.

El resultat del augment de la riquesa imponible respecte á las demás contribuciones é impuestos concertats, al ferse la renovació del Concert se distribuirá en la següent forma:

Una quarta part será á benefici de l' Hisenda, y per lo mateix se tindrà en compte al fixar el nou import auyal del Concert; altra quarta part quedarà á benefici dels Gremis y demás contribuyents, y l' altra meytat se destinará als Pressupostos d' Obras públicas de la provincia ó provincias concertadas.

Novena. El Concert podrá ferse efectiu á una regió quan las varias provincias que la componen, de comú acort el sollicitin, constituhintse en aquest cas una sola entitat económica que las representi als efectes del Concert.

Notas regionalistas al extranjero

ALEMANIA

Los Estados lliures del sud d' Alemania no están disposats á aceptar, sense protesta, las cada dia creixents pretensions financieras del imperi. En aquellas regions se veu ab gran inquietut que 'l govern de Berlín may ne te prou y que no 's cansa de demanar. Aixó ha posat en alarma als païssos que no viuhen del absorbent militarisme germánich. Una de las regions del imperi que més clar ha parlat sobre 'l particular ha sigut la Baviera, en nom de la qual lo ministre Mr. de Riedel ha dit que, en tots los cassos, los diferents Estados d' Alemania deurán tenir la garantia de que llurs pressupòsits no serán absorvits per las exigencias del imperi. A Saxonia 'l ministre de las finanzas s' ha expressat en igual sentit. Per lo tant, no es en nostre país solzament, com se veu, que s' hi sent la necessitat de deturar la devoradora acció

perdua de Cuba y Filipinas.

De modo, que segons l' esmentat diari, tots los que desde la restauració fins avuy han format los Consells de ministres eren catalans; porque jo crech que tants ministeris com 'ns han desgovernat han contribuït al derrocament y desmoralizació de la *codiciada España*.

Y digui, senyora *Correspondencia*, també eren catalans los que varen manar arriar la bandera *roja y gualda* de la capitania de Manila al devant de les tropes americanes formades en guardia d' honor? ¿Y 'ls quefes dels barcos espanyols que 's van esmorsar *los tocinos norte-amerinos*, eren també de San Celoni?

¡Aquets periodistes de Madrid, son capassos de creurers que á Catalunya no estén enterats de qui son los verdaders responsables d' haver perdut les colonies!....

Aquí també sabem que la pallissa que varen rebre *los castillos flotantes* á Santiago no eren manats per gent de la nostra terra.

Lo dia menos pensat 'ns surtirán aquets *señoritos* en la nova de que tots los qn' han format les comissions dictaminadores pera atmetre ó no un barco de guerra, de la casa constructora, també eren catalans.

Vaja, senyora *Correspondencia*, tornessen al llit qu' aixó es la lluna, y procuri no tirá 'l mort damunt de 'ls

del centre burocràtic, sino que es per tot arreu, fins en aquells punts ahont las glorias militars son positives y 'ls prestijis del exèrcit están en plena vida y vigor, y per lo tant, lo contribuent sembla que ha de sentir menos la enorme càrrega que l'aclapara y 'l distreu de son pes la aparatosa organisació de lo que se'n diu un «gran imperi». Comparis, donchs, entre païssos y païssos y tregui 'l curriós lector las conseqüències.

IRLANDA

Los irlandesos, ab motiu de la guerra incua del govern britànic contra 'ls boers que defensen sa llibertat y sos bens, han demostrat una vegada més lo profund separatisme que té allunyats aqueixos dos pobles que l'Estat anglés vol tenir units. Mentres los fills de la isla màrtir, establerts en lo Sud d' Africa, han agafat las armas posantse al costat dels transvaalians en contra d' Inglaterra, los irlandesos que viuen á Roma, encara que pertanyents al Catolicisme, no han volgut pendre part en las funcions religioses que la colonia inglesa catòlica ha fet celebrar en sufragi dels soldats morts en la guerra. A la ceremonia hi ha assistiren los semenaristes dels col·lis anglés, escocés y canadiá. Los sacerdots y 'l col·legi irlandés, com havém dit, no sols s' abstingueren de concorre als funerals, sino que, desde 'l primer dia en que la guerra fou declarada, feren saber per endevant que jamay pendrien part en cap ceremonia, encara que fos purament religiosa, celebrada en honor dels que moren en defensa d' una causa immoral é injusta.

Y ara que vingan los «mansos y humils de cor» á parlarnos d' exegeracions quan los catalanistes nos arrimém á la banda en moltíssimas ocasions ab tal de no fer «lliga» ab certs elements qual companyia no pot, encara que ho sembli, afavorir á la causa que defensém.

Premguém exemple dels irlandesos. Ni per pregar á Deu pels morts, ni per fer obras de misericordia, volen anar acompanyats ab sos enemichs.

AUSTRIA-HUNGRIA

Desde que foren ministres en Badéni y en Thus no s' havia pogut may lograr que s' avinguessin á tenir una conferencia 'ls txechs y 'ls alemanys pera tractar d' apaybar los odís que 'ls separan y avenirse en las diferencias que divideixen profundament aqueixas duas nacionalitats. Ara de poch, donchs, y després de llargas negociacions del govern y de la dreta parlamentaria, s' ha lograt que 's reunissen y 's parlessin representants de las duas rasses rivals, relativament al punt capital de la cuestió, com es lo de las llengües pera la Bohemia y la Moravia, ab lo qual se tractava de posar á terme la obstrucció y fer possible al Parlament votar lo compromís y 'ls pressupòsits avans d' acabar l' any.

Mes, degut á la intranzigencia dels uniformistas alemanys y la fermesa ben noble dels txechs han fracassat las tentativas d' avinensa. Los txechs han exigit sempre, pera renunciar á la obstrucció, la introducció immediata de sa llengua nacional en los directes ahont lo txech es únicament parlat y també en los districtes mixtes de la Bohemia, y la Manavia á lo qual los alemanys no s' oposaren; exigint en cambi la realizació de certas reivindicacions que pretenen á favor de la causa alemana.

*
**

En la Cambra húnga ha sigut última-

ment objecte de discussió la interperllació que 'l diputat Barabas, del partit de la independencia, ha dirigit al govern abmotiu dels cástichs imposats als reservistes que respongueren al esser criats per los oficials alemanys, ab lo motiu húngar *jelen en loch* de la paraula alemana *hier*. Aquesta discussió doná lloch á un gran escándol, havent sigut secundats los del partit de la independencia per los del partit polítich popular.

Naturalment, guanyaren per ser més los partidaris de la imposició y del uniformisme, aprobant la condició dels quefes tudesohs, que maltractaren als pobres soldats pel crim de no saber parlar una llengua periells forastera.

FILANDIA

En la festa que no fa molts dias se celebrá en aqueixa regió per la prempsa, ab un fi caritatiu, hi part ab entusiasme tot lo poble, com pera protestar de les mides vexatorias del govern imperial. Lo periodisme está molt estés per tot lo gran Ducat, no hi ha població d' alguna importancia que no compti ab algun diari.

A Helsingfors se feren grans festas, y entre 'ls espectacles que nés apassionaren á la multitud, figuraren representacions alegóricas y pessas teatrals pera iniciar al poble en la historia de la regió filandesa y en las desgracias que l' ha afligit avans y ara de poch. Un dels discursos digué aquestas paraulas al començament de certs fets dolorosos pera 'ls bons filandesos: «Los boers á l' Africa han pres las armas pera defensar sa llibertat; nosa defensarem nostra nacionalitat y nosa dignitat per medi d' un constant y diligent trevall. La prempsa es una poderosa arma contra tot abús y contra tota injusticia.»

En lo millor de las circunstancias el govern central suspengué la publicació de dos periódichs finlandesos. No es la primera vegada que aixis s' ataca á les llibertats del país fins ara fa poch autònom. Una comisió de la gent del camp demaná al general governador pera que fos aixecada la suspensió dels periódichs de la localitat á lo que 's negá aquella autoritat militar-administrativa, aconsellant als partidaris que no fessen cas de las relacions dels periódichs.

TURQUIA

L' infelís Abdul-Hamid no viu pas tranquil en sos estatjes de Yildiz-Kiosk, malgrat guardarli las espatllas y tolerarli sas horribles malifetas aqueixa borda y cínica diplomacia europea y comptar ab la amistat del *Caballer del Cisne*...

A Turquia 'l partit dela «Joves Turchs» dona moltas estonas d'engunia y d' esglay al «Amo dels creyents», qui correspón als travalls que aquells patriotas fan pera lliurar á son país de tants oprobis com lo deshonran posant en práctica midas repressivas ó preventivas que produheixen, com es de suposar, un efecte del tot contrari al partit creixen cada día en proporcions que alarman als fidels servidor del gran (!) turch, y, lo que es més significatiu, los afiliats á la agrupació política son alts funcionaris y las classes més ilustradas.

MADAGASCAR

Veusaquí perque las colonias, en general, renegan de la metròpoli, y procuran lograr sa llibertat encara que la sanch dels naturals... y dels «colonisadors» ameri sovint la terra. Com pera mostra n' hi ha prou y massa en un botó, doném lo següent retall, que es d' una elocuencia convincent y porta en sí tots los comentaris.

La «Politique coloniale» ha publicat la següen informació, no fa pas gayres dies: Un jove oficial d' infanteria de Marina, del cos d' ocupació de Madagascar, que estava embarcat dirigintse á Fransa, fou detingut per ordre del general Pennequin, governador general interi de la gran colonia austral francesa. A dit oficial se l' acusa de gravíssimes inculpacions. Arbitrariament fou posar pres á un governador indígena; ha fet fusellar á tort y á través, ha subjectat al torment á molts infelissos del país, ha confiscat capritzosament remats, ha fet edificar varies construccions pera son profit personal, per compte y meytat ab son germá, en qui forma societat, intentant establir una colonia particular. Per aquesta colla de «mérits» ha sigut condecorat l' aprofitat oficial francés per «fets de guerra» en los quals li fou materialment impossible péndrehi part, «circunstancia agravant, diu la *Politique coloniale*, que farà necessaria una informació pera exigir les degudes responsabilitats.

Es realment vergonyós, que en la republicana Fransa passin aquestos escándols, perillosos pera sa «integritat» territorial. A Espanya, per exemple, per molt menos, segons «datos oficiales», se perderen las colonias, malgrat esser lo jou ab que estavan unidas ab la mare pátria d' una suavitat que ni la seda. O sino que parli 'l general Weyler y altres no menos «ilustres» personatjes.

Pelegrí Casades y Gramatxe.

Nostre programa y avant

May lo catalanisme ha treballat á l' ombra per arribar á la realització dels seus

ideals. Defensor dels principis honrats que sustenta, ben clars y á la llum del sol los va exposar á la Reyna Regent d' Espanya en sa vinguda á Barcelona y ben clars y concretament los va donar al país en la Asamblea de Manresa de 1892.

Com allavors diguérem, enteném avuy que han de quedar á càrrech del poder central del Estat espanyol las relacions internacionals, l' exèrcit de mar y terra, las relacions econòmicas d' Espanya ab los demés païssos, la construcció d' obras públicas de carácter general, la resolució de todas las cuestiones y conflictes inter-regionals y la formació del presupost anyal de gastos, al que deurán contribuir las regions á proporció de sa riquesa; tot ab la organisació corresponent y adecuada.

Pero enteném que correspón al Poder regional lo régimen intern de Catalunya, y que ha de constituhirse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa legislació y segons sas necessitats y son modo de ser.

En conseqüencia, volém la llengua catalana ab caracter oficial y que sian catalans tots los que á Catalunya desempenyin càrrechs públics: volém Corts catalanas, no sols per estatuhir nostre dret y lleys civils, sino tot quant se refereixi á la organizació interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutjes y magistrats, y que dintre de Catalunya 's fallin en última instancia 'ls plets y causas: volém ser árbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions é impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut quintas y llevas en massa y establint que la reserva regional forrosa presti servey tantols dintre de Catalunya.

Aquest es nostre catalanisme dintre d' Espanya; aquest es lo nostre regionalisme dins de Catalunya. Aixó es lo que volém; per aixó aném; á n' aivó arribarém á no trigar gayre.

(Del Manifest de la «Unió Catalanista» del día 16 de Mars de 1897).

TORTOSA

LAUS TIBI.

Salut! ciutat heroyca vora la mar posada
hont gentil t' enmirallas sonrhien:
tu de la vella patria ets la guayta avansada
Catalunya y Valencia
ab llás de germanó vás estrenyent.
Es teu lo geni altivol dels fills de nostra terra;
dos sols de gloria tan colrat lo front,
y 'l vent que udolant passa la Saguntina serria
se pert vora del Ebro
que naix al Pyrineu y ab tu 's confon.
Un jorn l' indomit celta vegeres mitx selvatge
per sas cabanyas y 'ls clapers gegants,
vora la sorra fina de ta llisquenta platja
tot adorant uns idols
als que cremava encens afalagants.
També la impura Roma sa purpra arrosegava
per tas hortas floridas de verdor,
y uns murs de roca forta á ton entorn
fent la muralla eterna,
que vá lluytá ab lo temps derrocador.
Mes trepitxá sas aras la gent alta y nera vuda
que duya nú lo pit y rotx l' aser,
que 'l mon estremir feya y era del Nort v. ingula
pera lluytá indomable
y sotsmetre 'l Mitx a son poder.
Lo emms encallá que duva sa conq. esta
enderrocant lo reyne més potent,
y 'ls barbres acotaren la ensuperbida testa
devant la Mitxa-lluna,
que va engolir de cop tot l' occident.
Y 'ls segles rodolavan ab la maror confosa
que barreja costums y llibertats;
la gent de Catalunya te contestá, Tortosa,
y tu fores la perla
y la joya millor de sos estats.
Ton brás era de ferro, y sempre al crit de:—Guerra!
Com heroes s' aixecavan tos capdills:
las donas tortosinas ván deslliurar la terra
ab la gegant empresa
que enorgulleix encare los teus fills.
Y tu gentil y hermosa, com Venus somrisenta,
vora 'l Mediterrani dorms vetllant,
rebert lo vent del' Africa que 't fá tornar valenta
y 'l buf de mastralada
que devallant del Nort te crida:—¡Avant!
Jamay qué l' alé senti de ton ayre puríssim
sabrà lo que vol dir l' esse' covart:
téns glorias, bona terra y flors d' olor dolcíssim:
y hermosas doncelletas
de cor de verge y de gentil esguart.
Ets la clau de la terra y 'l primer arch de gloria
que Catalunya mostra als de Mitx-jorn;
ets la primera fulla del llibre de la historia,
y la enlayrada torre
que vetlla de la patria tot l' entorn.

Arthur Masrriera Colomer.

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA

Diumenge, dia 17, San Llatzer. — Dilluns,
dia 18, Nostra Senyora de la Esperanza. —
Dimars, dia 19, San Nemesi. — Dimecres,
dia 20, San Domingo de Lilos, (dejuni). —
Dijous, dia 21, San Tomás. — Divendres,
dia 22, San Zenon, (dejuni). — Dissapte, dia
23, Santa Victoria.

NOTICIES

Tenim el disgust de manifestar á cuan-
tes persones ens han enviat originals pera
LA VEU DE TORTOSA, sense firmar, que nos-
tra publicació sols insertará aquells que
vinguen autorisats ab la firma del autor,
qui podrá, després d' aquest requisit, ama-
gar son nom en lo pseudonim que més li
agradi.

Doném les gracies á nostre molt volgut
confrare *La Veu de Catalunya* per la re-
producció de nostre article «Lo Regiona-
lisme y 'l centralisme de Barcelona» y per
les paraules que, ab aquest motiu, dedica á
nastre estimat company Sr. Mestre y Noé.

S' está trevallant pera constituhir en
aquesta ciutat una *Cambra de Comers*, quals
resultats práctichs han obtingut ja algu-
nes poblacions d' Espanya.

Hem rebut la important Revista *L' At-
lántida*, número 117, en que segueix la pu-
blicació per folletí de las obras *Sureda y
C.* de D. Teodoro Baró y *¡No es pot dir!*
de A. Ferrer y Codina, estrenadas ab gran
éxit en la present temporada en lo Teatro
Principal de Barcelona.

En aquet número també publica el pri-
mer folletí del quadret en un acte; titolat
¡Turbonada! original de D. Modest Urgell,
é ilustrat per ell mateix.

Ja que la qüestió del ferrocarril de Val
de Zafán á la Rápita haviat s' haurá re-
solt favorablement á la comarca de Tor-
tosa y ab la creencia que lo millor de tot
es lo de comensar á tractar ab alguna casa
constructora, un amich nostre s' après lo
fatigós trevall de sondejar l' esperit d' al-
gunes cases estrangeres que 's troban en
condicions pera 'l cas.

Tart ó denjorn donarém compte als lle-
gidors de LA VEU DE TORTOSA, de les ges-
tions que s' haigin fet envers aquet impor-
tant assumpto.

Hem rebut un volant de l' Alcaldía en
el que 'ns diu, que, gracies á les gestions
del senyor Alcalde, lo senyor Delegat de
Hisenda ha prorrogat el pago de la con-
tribució territorial, industrial y urbana has-
ta 'l dia 18 del mes present.

Avuy honrém nostres columnes ab la
publicació del tan ben escrit com erudit
article titolat *Notes regionalistes al Estran-
ger*, original de nostre ben volgut amich,
lo distingit arqueolech D. Pelegrí Casades
y Gramatxes á qui felicitem coralment.

Se troba gravement malalt nostre parti-
cular amich D. Domingo Manuel, Admi-
nistrador del Banc de Tortosa, havéntsili
administrat el Santíssim Sacrament.

De tot cor li desitjém la salut perduda.

En la impremta d' aquest setmanari tro-
barán nostres llegidors, sellos y targetes
postals catalanistes.

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ d' aquest periódich: A
Tortosa, Llibreria Mestre, y en aquesta impremp-
ta. — A Barcelona, Llibreria de D. Francesch Puig,
Plassa Nova, 5, al preu de 0'50 céntims al mes á
Tortosa y 1'50 Plas. trimestre fora.

Imp. de E. Cantero, San Blay, 34, Tortosa.